

A Pécsi Ítéltábla a dr. Léhmann György ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű, **II.rendű felperes neve** II. rendű, **III.rendű felperes neve** III. rendű, **IV.rendű felperes neve** IV. rendű és **III.rendű felperes neve** V. rendű (felperesek címe) felpereseknek - a Hetyési Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hetyésy Sándor ügyvéd fél címe 1) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen tisztességtelen szerződési kikötés semmisségének megállapítása iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2014. július 11. napján kelt 16.P.21.375/2013/16. számú ítélete ellen a felperesek által 17. sorszám alatt előterjesztett és 18. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

2007. május 22. napján az alperes, mint hitelnyújtó, az I. és II. rendű felperesek, mint hitelfelvevők és zálogkötelezettek, a III. rendű felperes, mint készfizető kezes, zálogkötelezett és haszonélvező, a IV. rendű felperes, mint készfizető kezes és zálogkötelezett, az V. rendű felperes, mint készfizető kezes és zálogkötelezett, özvegyi jog jogosultja és haszonélvező „hitel-, zálog- és készfizető kezesi szerződés ... svájci frank magánhitelhez (annuitásos törlesztéssel) Kiemelt ügyfél részére” megnevezésű megállapodást kötöttek.

A hitelszerződés szerint az alperes 190.300 svájci frank összegű devizahitelt tartott az I. és II. rendű felperesek rendelkezésére és kötelezettséget vállalt arra, hogy a szerződésben meghatározott feltételek teljesülése esetén forintban legfeljebb 27.000.000 forint összegű kölcsönt folyósít. A szerződő felek a kölcsönszerződés 1.2. pontjában rögzítették, hogy a kölcsön célja a hitelfelvevővel 2007. május 22-én kelt, a **P Kft.**, I.rendű felperes (jelen per I. rendű felperese) és a bank (jelen per alperese) között létrejött háromoldalú megállapodásban vállalt kötelezettség teljesítése.

A felperesek a családi vállalkozásként működő **P Kft.** alvállalkozóinak kifizetésével és egyéb építkezési beruházásokkal kapcsolatos tartozások rendezésére vették fel és fordították a hitelt. A hitel dologi biztosítékaként a felperesek közös tulajdonában álló lakóház, illetve az I. rendű felperes tulajdonában álló üzem megnevezésű

ingatlanok szolgáltak, míg személyi biztosítékként a III.-V. rendű felperesek, mint kezesek vállaltak helytállási kötelezettséget.

Az elsőfokú bíróság a keresetet, melyben a felperesek a hitelszerződés változó kamatperiódusokról, illetőleg a hiteldíj módosíthatóságáról rendelkező 4.1., 4.2. és 6.5. pontjai tisztességtelenség miatti semmiségének megállapítását kérték, elutasította, megalapozottnak találva az alperes azon hivatkozását, hogy a szerződés nem fogyasztói szerződés és a felperesek a megtámadási határidőt elmulasztották.

Indokolásában kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli szerződés a Ptk.685.§ e) pontja értelmében fogyasztói szerződésnek nem minősülhet, mivel az I. rendű felperes perben tett személyes előadása alapján a felperesek a szerződés célja és tartalma szerint nem minősülnek fogyasztónak. A szerződéskötésre azért került sor, mert az építőipari vállalkozás adósságának kiváltására kellett hitelt felvenni, nem merült fel arra vonatkozó adat sem, hogy a kölcsönösszeget az egyetemleges adóstársak ettől eltérően fogyasztói célra használták volna fel. A felperesek az I. rendű felperes cége működésének folyamatosságát kívánták a szerződéskötéssel elősegíteni. A perbeli szerződés nem tartozik a fogyasztói szerződések körébe és az azt biztosító mellékkötelezettségek sem választhatók külön az alapjogviszonytól. A felperesek a (régi) Ptk.209/A.§ (1) bekezdése alapján a szerződés megtámadására voltak csak jogosultak, mert a Ptk.209/A.§ (2) bekezdése szerinti semmisség csak a fogyasztói szerződés hibája esetén alkalmazható, mint jogkövetkezmény. A Ptk.236.§ (1) bekezdése szerinti megtámadási határidő a 2007. május 22. napján megkötött és 2007. június 20. napjától folyamatosan törlesztett kölcsön esetében már a keresetlevél 2013. november 11-i előterjesztését megelőzően eltelt.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek fellebbeztek. Kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy az ítélet tábla a felperesek keresetének teljes egészében adjon helyt. A fellebbezésüket azzal indokolták, hogy a hitelkiváltás céljából felvett kölcsön nem volt gazdasági célú, mert semmiféle gazdasági tevékenységet nem végeztek a kölcsön segítségével, mindösszesen tartozást rendeztek. Annak vizsgálata, hogy milyen tartozást rendeztek, kívül esik a gazdasági tevékenység megállapíthatóságán. Mivel a perbeli szerződés fogyasztói szerződés, így az elévülés okából történő elutasítás jogszabálysértő.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben nem vitatott tényállást helytállónak állapította meg, abból helytálló jogi következtetést vont le, így az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

A perben a peres felek közötti a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns jogvita lényege az volt, hogy a felperesek a régi Ptk.685.§ d) pontja alapján

fogyasztónak minősülnek-e, ezáltal a létrejött szerződés a régi Ptk.685.§ e) pontja alapján fogyasztói szerződésnek tekinthető-e. Ennek a kérdésnek az elbírálásakor abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy gazdasági vagy szakmai tevékenység körében, vagy gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célból kötött szerződésnek minősül-e a perben támadott hitelszerződés, illetve az annak alapján létrejött kölcsönszerződés.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta abban a kérdésben, hogy a gazdasági tevékenységből eredő tartozás kiváltására, rendezésére felvett kölcsön nem tekinthető a gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célnak. Téves az a felperesi értelmezés, hogy az adósok (kötelezettek) fogyasztói minősége csak akkor veszik el, ha a kölcsönráfordítás közvetlenül (termelő, szolgáltató) gazdasági tevékenységre történik. A tevékenység „körében” meghatározás fogalmilag ennél szélesebb területet ölel fel, így ide tartoznak a gazdasági tevékenységet elősegítő, annak következményeit kezelő magatartások, a gazdálkodásból eredő tartozások rendezése is.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a mellékkötelezettséget vállaló III-V. rendű felperesek osztoznak a főkötelezett minőségében. Ennek oka, hogy a minősítés alapjaként szolgáló gazdasági vagy szakmai tevékenységnek nem kell saját tevékenységnek lennie; ha a III-V. rendű felperesek a szerződést a főkötelezett hozzátartozójuk gazdasági tevékenységének körében, rá tekintettel kötötték, akkor sem fogyasztók, ha személyesen semmilyen gazdasági, szakmai tevékenységet nem folytatnak. Ennek mögöttes indoka, hogy ilyen esetben a mellékkötelezettek számíthatnak a nem fogyasztó főkötelezett gazdasági szférában szerzett jártasságára, érdekérvényesítő képességére, így a fogyasztói kiszolgáltatottságból eredő fokozott védelemre nem szorulnak.

Mellőzi azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából a Hpt. 2. számú mellékletének III/5. pontjára történő utalást, mivel a fogyasztási kölcsön definíciója a perbeli jogvita elbírálása szempontjából nem releváns. A szerződés tárgyi oldala alapján meghatározott fogyasztási kölcsön fogalmilag nem fedi le a fogyasztói kölcsönszerződés alanyi oldalról megközelített fogalmát; a fogyasztói kölcsönszerződések nem csak fogyasztási kölcsönök lehetnek.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján, helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A felperesek sikertelen fellebbezésük folytán kötelesek lennének megfizetni a másodfokú eljárásban felmerült alperesi perköltséget, az alperes azonban fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, költsége a másodfokú eljárásban nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett. A felperesek a sikertelen fellebbezés következményeként a költségeiket maguk viselik.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

P é c s, 2015. január 8.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, dr. Vogycska Petra s.k. bíró